

वीरगंज महानगरमा राजेशमान सिंहको पुनरागमन र स्वार्थको राजनीति

वीरगंज महानगरपालिकाका प्रमुख राजेशमान सिंहले विशेष अदालतबाट नागरिकतासम्बन्धी मुद्दामा पूर्ण सफाई पाएका छन् । अर्काको सन्तानलाई आफ्नै भनेर नागरिकता दिलाएको भन्दै उनीविरुद्ध दर्ता गरिएको मुद्दामा अदालतको फैसलाले कानुन र न्यायको सर्वोच्चतालाई पुनः स्थापित गरेको छ । नागरिकता जस्तो नितान्त व्यक्तिगत र संवेदनशील विषयलाई राजनीतिक हथकण्डा बनाउने र कपोलकल्पित आरोपमा जनप्रतिनिधिलाई अल्झाउने षड्यन्त्र यो फैसलासँगै असफल भएको छ ।

आफ्नो दोस्रो पत्नी र उनीतर्फबाट जन्मिएका सन्तानलाई नै

हराउँदै सुकुल भोज

—रेणु त्वानाबासु/रासस

नेवार समुदाय चाडपर्व, जात्रा र मौलिक परम्पराले जति सम्पन्न छ, त्यति नै खानपान र खाने शैलीले पनि परिचित छ। नेवार समुदायमा हरेक महिनाजसो कुनै न कुनै अवसरमा भोज हुने गर्दछ। यसलाई नेपाल भाषामा सुक्रु भव्य अर्थात सुकुल भोज भनिन्छ । तर पछिल्लो समय सामूहिक रूपमा सुकुलमा बसेर खाने यो परम्परागत भोजविस्तारै हराउँदै गएको छ।

सुकुल भोज विस्तारै मृत्यु स्स्कार र गुठीको भोजमा मात्र सीमित भएको देखिन्छ। अन्य शुभकार्य जस्तै ब्रतबन्ध, बेलविवाह, गुफा, पास्नी, विबाहलगायतका भोज अधिकांश भोज पार्टी प्यालेस तथा आधुनिक सभाहलमा आयोजना हुन थालेका छन्। सुकुलको स्थानमा अहिले कुसी र टेबलले लिन थालेका छन् । संस्कृति अध्ययनकर्ता गणेश रञ्जितकार बदलिँदो जीवनशैली, बढ्दो व्यस्तता र आधुनिक परि्रनका कारण सुकुल भोजको प्रचलन घट्दै गएको बताउनुहुन्छ। सुकुल भोजमा लामो समयसम्म बसेर क्रमशः परिकार खानुपर्ने भएकाले अहिलेको व्यस्त जीवनशैलीसँग यसको तालमेल नमिल्नेको उहाँ बताउनुहुन्छ।

सुकुल भोजमा लामो समय पल्टेंटी कसेर बस्नुपर्ने भएकाले आधुनिक पहि्रन पनि यसको प्रचलन घट्नुको एउटा कारण बनेको अनुभव बुझाई छ । ‘जानपिस’, स्कर्ट, गाउन, पाइन्ट, हाफ पाइन्ट तथा लेहंगा लगायतका पहि्रनमा सुकुलमा लामो समय बस्न सहज नहुने भएकाले नयाँ पुस्ता आधुनिक भोजतर्फ आकर्षित भएको उहाँ बताउनुहुन्छ । नेवार समुदायका मानिस यो भोजमा खुबै रमाउँछे । सबै जना मिलेर रमाइलो गर्दै भएर खान्छन् र खुवाउँछन् पनि’, भक्तपुर थिमीकी सुमित्रा श्रेष्ठको अनुमान छ, ‘हिजो आज मानिसको बेफुर्सदी बढेको छ । यो भोज तुलनात्मक रूपमा खान लामो समय लाग्छ, त्यसकारण फेज आउट भएको होला।’

बदलिँदो जीवनशैलीसँगै मानिसको दैनिक व्यस्तता बढेको छ । परिवारका सदस्य तथा आफन्तसँग लामो समय बसेर भोज खाने समय विभिन्न कारणले सुकुल भोज विस्तारै अलोकप्रिय बन्दै गएको अनुमान छ । सुकुल भोजमा पारालबाट बनेको सुकुलमा लहरै बसेर विभिन्न परिकार खाने गरिन्छ। परिवारका सदस्य, आफन्त तथा नातेदारको जमघट गराउनु र आपसी आत्मीयता बढाउनु भोजको मुख्य उद्देश्य हुने गर्दछ।

सीमित भएको हो त सुकुल भोज ?
संस्कृतिविद् पुरुषोत्तमलोचन श्रेष्ठका अनुसार सुकुल भोज अहिले मृत्यु संस्कार र गुठी भोजमा मात्र सीमित हुँदै गएको छ। उहाँका अनुसार पहिले नेवार समुदायका विभिन्न चाडपर्व, जात्रा तथा सामाजिक संस्कारमा सुकुल भोजको व्यापक प्रचलन रहे पनि पछिल्लो समय यसको प्रयोग निकै साँघुरिएको छ।

कानुनी दायरामा रहेर पितृत्व स्वीकार गर्दै नागरिकता दिलाएको विषयलाई बंग्याएर बनाइएको यो मुद्दा सुरुदेखि नै शङ्कास्पद थियो । मेयर सिंहले स्पष्ट रूपमा सन्तान आफ्नै भएको तथ्य सार्वजनिक गर्दै आएका थिए । तर, तथ्यलाई ओझेलमा पाउँे उनीमाथि लगाइएको झुठा आरोप केवल एक व्यक्तिमाथिको आक्रमण मात्र थिएन, बरु महानगरवासीको जनादेशमाथिको अवहेलना पनि थियो।

विगत केही समयदेखि पर्सा र वीरगंजको स्थानीय राजनीतिमा राजेशमान सिंहको बढ्दो प्रभाव र लोकप्रियताबाट अतालिएका राजनीतिक प्रतिद्वन्द्वीहरूले यो पूर्वाग्रहप्रेरित कदम

भक्तपुरमा सुकुल भोज हुन्थ्यो भन्ने दिन पनि नआउँला भन्न सकिँदैन ।’’ नयाँ पुस्तालाई सुकुल भोजको महत्त्व बुझाउनुपर्ने हुन्छ, उहाँहरू बताउनुहुन्छ । काठमाडौँ, ललितपुर र अन्य नेवार बस्तीमा सुकुल भोज खुवाउने परम्परा विस्तारै लोभ भइसकेको उहाँले दृष्टान्त दिनुभयो।

कहाँ र कसरी खुवाइन्छ सुकुल भोज ?
भक्तपुर नगरपालिका—७ बस्ने केशव त्वानाबासुले पहिला पहिला घरको अगाडि रहेको चोकचोक, बाटोमा सुकुल भोज खुवाउने चलन रहेको सुनाउनुभयो । फुर्सदमा बोरबाटा बनाएर पाल टाँगेर बास ठहारेपछि पाल टाँगेर एक हप्ता लामोसम्म भोज खुवाउने चलन रहेको उहाँ सुनाउनुहुन्छ । तर अहिले भने यो मृत्यु संस्कार र गुठीको भोजमा मात्र सीमित भएको उहाँ सुनाउनुहुन्छ। अहिलेको नयाँ पुस्तामा सहयोगको भावना नभएको उहाँले बताउनुभयो।

यो भोजमा लस्करै बसेर (झ्वः भव्य) खाइन्छ । भोजमा आमन्त्रित पाहुनाहरू सुकुलमा पलेटी कसेर लस्करै बस्नुपर्छ । भोजमा सुरुमा चिउरा र विभिन्न परिकारहरू (छयापि, भटमास, साग, आलु तामा, मासु आदि) क्रमैसँग पस्कने परम्परा छ । लहरै बसेको माथिल्लो पहिलो व्यक्तिदेखि अन्तिम व्यक्तिसम्म सबैलाई भोज नराखेसम्म र माथिल्लो सदस्यले खान सुक्न नगरेसम्म कसैले खान पाउँदैनन् यो भोजमा।

सुकुल भोजमा आफूलाई मन लागेको परिकार मात्र लिएर खाइसकेपछि तत्काल उठ्ने सुविधा हुँदैन । यो भोजमा परम्परागत विधि अनुसार भोजमा सहभागीलाई लहरै बसाएर क्रमशः विभिन्न परिकार पस्कने गरिन्छ । सबै परिकारको पातो पूरा भएपछि मात्र भोजबाट उठ्ने चलन छ । ‘पार्टी प्यालेसमा हुने भोजमा आफूलाई मन लागेको परिकार लियो, खाँयो र उठ्यो गर्न सकिन्छ,’ स्थानीय युवा श्रीओम धौभडेलले भन्नुभयो, ‘तर सुकुल भोजमा त्यसरी हुँदैन। लहरै विभिन्न परिकार ल्याइन्छ र नुहुँदोसम्म उठ्न पाइँदैन।’

नेवार समुदायमा बच्चाको पास्नी, सूर्यदर्शन, ब्रतबन्ध, विवाह, वार्षिकोत्त्व, थारोहण तथा गुठीका विभिन्न अवसरमा सुकुल भोज गर्ने परम्परा रहेको छ । परिवारका कुनै सदस्यको मृत्यु भएपछि गरिने मृत्यु संस्कारसँग पनि यसको महत्त्वपूर्ण सम्बन्ध छ। पहिले विभिन्न जात्रा तथा चाडपर्वमा समेत सुकुल भोज गर्ने चलन रहेको थियो । तर अहिले अधिकांश भोजभतेर पार्टी प्यालेसमा आयोजना गर्न थालिएपछि सुकुल भोज गुठी तथा मृत्यु संस्कारमा बढी सीमित हुन पुगेको छ।

स्वास्थ्यवद्द्र्धक मानिन्छ परम्परागत भोज
संस्कृतिविद्हरूका अनुसार परम्परागत नेवारी भोजमा विभिन्न किसिमका परिकारको सन्तुलित संयोजन हुने महत्त्वले यसको आफ्नै स्वास्थ्यसम्बन्धी भएकाले यसको मान्यता राखियो । यही पुस्ताले यस्ता परिकार तयार पार्न समय र श्रम लाग्ने भन्दै आधुनिक भोजलाई प्राथमिकता दिन थालेको देखिन्छ । ‘परम्परागत नेवारी स्वास्थ्यवद्द्र्धक

चालेका थिए । विकास निर्माण र प्रशासनिक सुधारमा ध्यान दिनुपर्ने जनप्रतिनिधिलाई नैतिक र कानुनी उल्लङ्घनमा पारेर उनको राजनीतिक उचाइ घटाउने स्वार्थ यसको पछाडि प्रस्ट देखिन्थ्यो । यस घटनाले नेपालमा राजनीतिक पूर्वाग्रह साध्न कानुनी प्रक्रियाको दुरुपयोग कसरी गरिन्छ भन्ने गम्भीर प्रश्न उब्जाएको छ।

अदालतको यो सफाइले सत्य कहिल्यै पराजित हुँदैन भन्ने मान्यतालाई पुनः पुष्टि गरेको छ । राजनीतिक लाभका लागि कसैको पारिवारिक जीवन, प्रतिष्ठा र चरित्रहत्या गर्ने दुष्प्रयासलाई अदालतको यो निर्णयले कडा झापड दिएको छ।

भौगोलिकता र मौसमी प्रतिकूलताका हिसाबले विपद्को उच्च जोखिममा रहेको बाँकेको राप्ती सोनारी गाउँपालिका विपद्सँग जुध्न उद्धार र राहतदेखि नमुना अभ्याससम्मको पूर्वतयारी गरेको छ। हरेक वर्ष मनसुन सुरु भएसँगै उत्तर आउने राप्ती नदी र खरेर खोलाहरूले यहाँको जनजीवन अस्तव्यस्त बनाउँछन्। मानवीय बस्ती डुबानमा पर्नु, खेतीयोग्य जमिन कटान हुनुका साथै विद्यालय, स्वास्थ्य संस्था र सडकजस्ता पूर्वाधारमा क्षति पुगु यहाँको वार्षिक नियतिजस्तै बनिसकेको छ। तर यसपटक भने गाउँपालिका विपद् आइपरेपछि मात्रै जामे पुरानो शैली बदलेर पूर्वतयारी र प्रतिकार्यमा व्यवस्थित रूपमा जुटेको छ।

राप्ती सोनारी सबैखाले विपद्बाट प्रभावित हुने क्षेत्र भएकोले यसवर्ष गाउँपालिकाले एकीकृत विपद् प्रतिकार्य योजना नै तयार पारेर प्राकृतिक विपद्सँग जुध्ने पूर्वतयारी गरेको गाउँपालिका अध्यक्ष तमबहादुर गोडैले बताउनुभयो। प्राकृतिक विपद्मा पछिल्ला वर्षहरूमा अपनाइएका सगणताका कारण क्षति घट्दै गएको उहाँको भनाइ छ।

गाउँ—गाउँमा विपद्का बेला खटिने उद्धार टोली राप्ती सोनारी गाउँपालिकाले विपद् पर्दा समुदायस्तरमा घटनास्थलमा खटिनसक्ने स्थानीय जनशक्ति तयार गरेको छ। बाढी, डुबान, आगलागी अथवा भूकम्पलगायतका प्राकृतिक विपद् परेपछि बाहिरबाट उद्धार टोली आइपुग्न समय लाग्छ। त्यही समयभित्र घाइतेको अवस्था बिग्रिन सक्छ। यही जोखिमलाई ध्यानमा राख्दै गाउँपालिकाका सबै वडामा खटिने गरी ४९ जना स्वयंसेवक तयारी अवस्थामा रहेको राप्ती सोनारी गाउँपालिका अध्यक्ष पीडेल्ले बताउनुभयो।

‘प्राकृतिक विपद् पर्दासाथ सुरक्षार्कमी न्पुद्वासम्म समुदायमा के कसो गर्ने भन्ने अलमल हुने गर्दथ्यो, अब त्यस्तो अवस्था छैन’, अध्यक्ष पीडेल्ले भन्नुभयो, ‘अहिले बाढीमा फसेकाको उद्धारदेखि आगलागी नियन्त्रण र घाइतेलाई प्राथमिक उपचार दिने सीपसहित विपद् व्यवस्थापन स्वयंसेवक तयार भएका छन्, सुरक्षार्कमी न्पुद्वासम्म उनीहरूले विपद् व्यवस्थापनको काम गर्न सक्षम भएका छन्।’ गाउँपालिकाले सशस्त्र प्रहरी बलको ४२ नम्बर रिजर्व गण शम्शेरराज्जसँगको साझेदारीमा सञ्चालन गरेको १८ दिने तालिमपछि उनीहरू गाउँपालिकास्तरीय विपद् व्यवस्थापन स्वयंसेवकका रूपमा परिचालन भएका छन्। तालिममा विपद् व्यवस्थापनका कुरा कक्षाकोठामा सुन्ने र टिपोट गर्नेमा मात्र सीमित नगरी सम्भावित घटनास्थलमै उत्रिएर कसरी उद्धार गर्ने भन्ने अभ्यास पनि गराइएको सशस्त्र प्रहरी बलको ४२ नम्बर रिजर्व गण शम्शेरराज्जका प्रमुख सशस्त्र प्रहरी उपरीक्षक श्याम रावलले बताउनुभयो।

उहाँका अनुसार बाढीमा फसेका व्यक्तिलाई सुरक्षित स्थानमा निकाल्ने, घरमा लागेको आगो नियन्त्रण गर्ने, पानी प्रयोग गर्न नमिल्ने ठाउँमा आगो निभाउने तरिका तथा भूकम्पपछि भत्किएको संरचनाबाट घाइतेको उद्धार गर्ने पद्धति, घाइतेलाई प्राथमिक उपचार दिने र आवश्यक परे स्वास्थ्य संस्था वा थप उद्धार टोलीसम्म सुरक्षित रूपमा पुर्‍याउने विषयमा स्वयंसेवकलाई अभ्यास गराइएको छ। राप्तीसोनारी गाउँपालिका—२ निवासी तालिम प्राप्त विपद्

अब मेयर सिंहलाई आफ्ना बाँकी कार्यकाल निर्धक्क भएर जनसेवा र महानगरको समृद्धिमा समर्पित गर्ने कानुनी र नैतिक बाटो पूर्ण रूपमा खुलेको छ।

अन्ततः, पूर्वाग्रह र षड्यन्त्रको तुवाँलो हटेर सत्यको विजय भएको छ। यो फैसला केवल राजेशमान सिंहको व्यक्तिगत जित मात्र नभई वीरगंजवासीको विश्वास र लोकतान्त्रिक पद्धतिको पनि जित हो। आगामी दिनमा राजनीतिक प्रतिस्पर्धालाई विचार र विकासका एजेन्डामा सीमित राख्दै व्यक्तिगत हिलोछयाप्ने र षड्यन्त्रकारी प्रवृत्तिलाई निरुत्साहित गर्न यो घटना सबैका लागि एउटा ठूलो पाठ बन्नुपर्छ।

विपद्सँग जुध्न उद्धार र राहतदेखि नमुना अभ्याससम्म

—भैरराज बस्नेत/रासस

व्यवस्थापन स्वयंसेवक रती वलीले तालिम लिएपछि उद्धार कार्यमा धेरै सीप जानकारी भएको बताउनुभयो। उहाँले तालिम लिएर आफ्नो समुदायमा विपद् उद्धार कार्यमा खटिएर सहयोग गर्न पाउँदा धेरै खुशी लागेको बताउनुभयो।

विपद् व्यवस्थापनसम्बन्धी कार्यत संस्था सामाजिक विकास मञ्च बाँकेका स्रोत व्यक्ति घनश्याम उपाध्यायले विपद्को पहिलो प्रतिकार्यमा स्थानीय जनशक्तिको भूमिका महत्त्वपूर्ण हुने भएको उल्लेख गर्दै बाहिरबाट उद्धार टोली घटनास्थलमा पुग्नुअघि नै स्थानीय स्वयंसेवकले प्रारम्भिक उद्धार र प्राथमिक उपचार गर्न सके क्षति कम गर्न सकिने बताउनुभयो। ‘विपद्का बेला तत्काल परिचालन हुन सक्ने दक्ष जनशक्ति स्थानीयस्तरमै तयार गर्नु तालिमको उद्देश्य हो’, उपाध्यायले भन्नुभयो, ‘व्यावहारिक सीप भएका स्वयंसेवक परिचालनबाट राप्ती सोनारीमा समुदायको विपद् सामना गर्ने क्षमता बलियो भएको छ।’

राप्ती सोनारी गाउँपालिका—३ का वडाध्यक्ष मिनकुमार चौधरीले विपद् व्यवस्थापनमा बाह्य उद्धार टोलीको भर पर्नुभन्दा पहिले स्थानीय समुदायलाई नै प्रतिकार्यका लागि तयार पार्ने कार्य प्रभावकारी भएको बताउनुभयो। ‘बाहिरबाट उद्धार टोली आइपुग्नुअघि स्थानीयस्तरमै प्रारम्भिक उद्धार र प्राथमिक उपचार गर्न सक्ने जनशक्ति चाहिन्छ’, उहाँले भन्नुभयो, ‘सबै वडाबाट स्वयंसेवक सहभागी गराएर तालिम दिइएकाले विपद्का बेला पालिकाको प्रतिकार्य प्रणालीलाई थप प्रभावकारी बनाउन सहयोग पुगेछ।’ राप्ती सोनारी गाउँपालिकामा बाढी, पहिरो र सडक अवरोधदेखि आगलागी, सर्पदंश तथा भूकम्पसम्मका जोखिम रहेको छ। विपद्का बेला सडक अवरुद्ध हुँदा उद्धार टोली तत्काल घटनास्थल पुग्न नसक्ने अवस्था पनि आउन सक्छ। त्यस्तो अवस्थामा घटनास्थल नजिकै रहेका प्रशिक्षित स्वयंसेवक नै पहिलो सहारा बन्न सक्ने वडाध्यक्ष चौधरीको भनाइ छ।

गाउँगाउँमा सुरक्षित आश्रयस्थल निर्माण
राप्ती सोनारी गाउँपालिकाले प्राकृतिक विपद्को बेला गाउँ गाउँमा प्रभावितलाई राख्न सकिने सुरक्षित आश्रयस्थल निर्माण गरेको छ। विपद् व्यवस्थापनलाई मध्यनजर गरेर राप्ती सोनारीमा हाल करिब एक हजार पाँच सयदेखि दुई हजार जनासम्मलाई राख्न सकिने क्षमता रहेका सुरक्षित आश्रयस्थल निर्माण गरेको गाउँपालिका उपाध्यक्ष मनिषासिंह थारुले बताउनुभयो। उहाँका अनुसार, राप्ती सोनारी गाउँपालिकामा अहिले पाँचवटा सुरक्षित आश्रयस्थल सञ्चालनमा छन् भने थप दुईवटा भवन निर्माणको क्रममा छन्। सञ्चालनमा रहेका पाँच आश्रयस्थलमा करिब दुई हजार जनासम्मलाई राख्न सक्ने क्षमता रहेको छ।

राप्ती सोनारी गाउँपालिकामा वर्षायाममा राप्ती नदी तथा विभिन्न खरेर खोलामा आउने बाढीका कारण मानव बस्ती डुबानमा पर्ने, खेतीयोग्य जमिन कटान हुने तथा विद्यालय, स्वास्थ्य संस्था र सडकजस्ता संरचनामा क्षति पुग्ने जोखिम रहेको छ। ‘राप्ती सोनारी सबैखाले विपद्बाट प्रभावित हुने गाउँपालिका हो, वर्षायाममा राप्ती नदी र विभिन्न खरेर खोलाको बाढीले मानव बस्ती डुबानमा पर्ने, खेतीयोग्य जमिन कटान हुने र विद्यालय, स्वास्थ्य संस्था तथा सडकजस्ता संरचनामा क्षति पुग्ने सम्भावना रहन्छ’, उपाध्यक्ष थारुले भन्नुभयो, ‘पछिल्ला वर्षमा जोखिम न्यूनीकरणका लागि पूर्वाधार निर्माण र विपद् प्रतिकार्यका योजना अघि बढाइएकाले जोखिम केही कम हुँदै गएको छ।’

गाउँपालिकाले यस वर्ष विपद् प्रतिकार्य योजनासमेत तयार गरेको छ। बाढी तथा डुबान भए प्रभावितलाई उद्धार गरी सुरक्षित आश्रयस्थलमा राख्ने, स्वास्थ्य उपचार, खाद्यान्न तथा राहत उपलब्ध गराउनेदेखि मनोसामाजिक

सञ्चालन कार्यविधि—२०८३ बर्माजिम नेपालमै पहिलोपटक राप्तीसोनारी गाउँपालिकामा गरिएको बाढी कृत्रिम घटना अभ्यास कार्यक्रमले बाढी आइहालेमा त्यसको प्रतिकार्य परीक्षण भएको बताउनुभयो। राप्ती सोनारीमा गरिएको यो अभ्यासले विपद्को समयमा सुरक्षा निकाय, स्थानीय सरकार, स्वयंसेवक, स्वास्थ्यकर्मी, सामाजिक सङ्घसंस्था र समुदायबीचको समन्वय कति महत्त्वपूर्ण हुन्छ भन्ने सन्देशसमेत दिएको उहाँको भनाइ छ।

बाढी आएपछि उद्धार गर्नुभन्दा बाढी आउनुअघि नै समुदायलाई तयार बनाउने, उद्धार टोलीको क्षमता परीक्षण गर्ने, आवश्यक उपकरण र जनशक्ति तयारी अवस्थामा राख्ने तथा प्रभावितलाई सुरक्षित स्थानमा राख्ने पूर्वतयारीलाई प्रभावकारी बनाउन यस्ता अभ्यास उपयोगी हुने राप्ती सोनारी गाउँपालिका—३ का वडाध्यक्ष मिनकुमार चौधरीले बताउनुभयो।

ढल्केवरमा घरमै महिला मृत फेला श्रीमान् नियन्त्रणमा

मधेशदृष्टि जनकपुरधाम ।
धनुषाको मिथिला नगरपालिका–७ ढल्केवरमा २७ वर्षीया महिला घरकै

प्यासेजमा मृत अवस्थामा फेला परेकी छन् । मंगलबार राति करिब १०:५० बजे स्थानीय ३४ वर्षीय श्रवण महतोकी श्रीमती पुनिता देवी महतो घरको प्यासेजमा मृत अवस्थामा फेला

परेको सूचना प्रहरीले प्राप्त गरेको थियो । सूचना पाएलगत्तै इलाका प्रहरी कार्यालय ढल्केवरबाट प्रहरी निरीक्षक उदय शमशेर जबराले नेतृत्वमा टोली घटनास्थल पुगेको थियो । प्रारम्भिक अनुसन्धानका क्रममा मृतकको घाँटीमा कसिएको जस्तो डाम देखिएपछि प्रहरीले घटनालाई शंकास्पद मानेको हो । घटनाको अनुसन्धानका लागि मृतकका श्रीमान् श्रवण महतालाई प्रहरीले नियन्त्रणमा लिएको जिल्ला प्रहरी कार्यालय धनुषाका प्रहरी नायब उपरीक्षक एवं प्रवक्ता ओमप्रकाश खनालले जानकारी दिए। महतालाई इलाका प्रहरी कार्यालय ढल्केवरमा राखी घटनाको प्रकृति तथा मृत्युको कारणबारे अनुसन्धान भइरहेको प्रहरीले जनाएको छ । घटनाबारे थप तथ्य अनुसन्धानपछि खुल्ने प्रहरीले जनाएको छ।

कलैया बजार क्षेत्रको ४ किमि हुलाकी सडक: निर्माण कार्य पुरा नभएपछि पुनः ठेक्का प्रक्रिया सुरु

मधेशदृष्टि कलैया ।
निर्माण सुरु भएको १६ वर्ष बितिसकदा पनि निर्माण कार्य पूरा हुन नसकेको बाराको कलैया बजार क्षेत्रमा पर्ने करिब चार किलोमिटर हुलाकी सडक ठेक्का प्रकृया सुरु भएको छ । पटक–पटक ठेक्का लागे पनि निर्माण कार्य अधुरै

रहेपछि अहिले चौथोपटक ठेक्का आह्वान प्रक्रिया अघि बढाइएको हो । हुलाकी सडक आयोजना कार्यालय वीरगंजका अनुसार मानमत–कलैया–मटिअर्वा सडकखण्ड करिब २७ किलोमिटर लामो छ । यसको अधिकांश भागमा दुई लेनको कालोपत्रे सडक निर्माण भइसके पनि कलैया बजार क्षेत्रमा

पर्ने करिब चार किलोमिटर सडक भने अझै अधुरो छ । आयोजनाका इन्जिनियरहरूका अनुसार करिब चार किलोमिटर सडक चार लेनमा निर्माण गर्न ५० करोड रुपैयाँभन्दा बढी लागत अनुमान गरिएको छ । नयाँ बोलपत्रबाट निर्माण सम्पन्न गर्ने तयारी भइरहेको आयोजना कार्यालयले जनाएको छ ।

फोहोर व्यवस्थापन नभएपछि वडा कार्यालय परिसरमै फोहोर थुपारेर विरोध

मधेशदृष्टि जनकपुरधाम ।
धनुषाको औरही गाउँपालिका–१ झिटकहियामा लामो समयदेखि फोहोर व्यवस्थापन हुन नसकेको भन्दै स्थानीय युवाहरूले वडा कार्यालय परिसरमै फोहोर थुपारेका हुन् । गाउँको फोहोर व्यवस्थापनको समस्या जनाएका छन् । झिटकहिया युवा संगठनको अगुवाइमा युवाहरूले गाउँका विभिन्न स्थानमा थुप्रिएको फोहोर ट्याक्टरमा संकलन गरी वडा कार्यालय परिसरमा ल्याएर थुपारेका हुन् । गाउँको फोहोर समस्या समाधानका लागि वडा

अध्यक्षसँग छलफल गर्न खोजिए पनि कार्यालयमा अध्यक्ष उपस्थित नभएपछि आफूहरूले संकलन गरेको फोहोर वडा कार्यालयमै थुपारेर सांकेतिक विरोध गर्नुपरेको युवाहरूले बताएका छन् । स्थानीयका अनुसार झिटकहियामा लामो

समयदेखि फोहोर व्यवस्थापनको समस्या रहँदै आएको छ । ठाउँठाउँमा फोहोर थुप्रिँदा गाउँको सौन्दर्य तथा वातावरणमा असर पर्नुका साथै दुर्गन्ध फैलिएको र विभिन्न रोगको जोखिम बढेको उनीहरूको गुनासो छ । युवाहरूले फोहोर उठाउने र व्यवस्थापन गर्ने नियमित व्यवस्था तत्काल मिलाउन वडा कार्यालय तथा गाउँपालिकासँग माग गरेका छन् । साथै, दीर्घकालीन फोहोर व्यवस्थापन योजना निर्माण गरी प्रभावकारी रूपमा कार्यान्वयन गर्न उनीहरूले स्थानीय सरकारको ध्यानाकर्षण गराएका छन् । स्थानीय तहले सरसफाइ तथा फोहोर व्यवस्थापनलाई प्राथमिकतामा नराखे आगामी दिनमा थप दबाबमूलक कार्यक्रम सञ्चालन गर्ने युवाहरूले चेतावनी दिएका छन् ।

सखुवाप्रसौनी अध्यक्ष यादवको आत्मालोचना, ‘कमी–कमजोरीका लागि जनतासँग क्षमा चाहन्छु’

मधेशदृष्टि वीरगंज।
क्यासिनो प्रकरणमा पक्राउ परेर धरौटीमा रिहा भएका पर्साको सखुवाप्रसौनी गाउँपालिकाका अध्यक्ष जसवन्त यादवले आफूबाट भएका कमी–कमजोरीप्रति आत्मालोचना गर्दै जनतासँग क्षमायाचना गरेका छन् । सोमबार साँझ धरौटीमा रिहा भएका अध्यक्ष यादवले मंगलबार सामाजिक सञ्जाल फेसबुकमार्फत सार्वजनिक धारणा राख्दै विगतमा आफूबाट भएका त्रुटि र कमजोरीबाट पाठ सिक्ने आगामी दिनमा थप जिम्मेवार बन्ने प्रतिबद्धता जनाएका हुन्।

११ लाख बढीको भन्सार छलीका कपडा बरामद

मधेशदृष्टि वीरगंज।
वीरगंजमा अवैध रूपमा भन्सार छली ओसारपसार गर्दै गरेको ११ लाख रुपैयाँभन्दा बढी मूल्यको लताकपडा प्रहरीले बरामद गरेको छ । जिल्ला प्रहरी कार्यालय पर्साबाट खटिएको टोलीले वीरगंज महानगरपालिका–१६ स्थित इनवर्गाउँबाट भन्सार छलेर भित्र्याइँदै गरेको उक्त कपडाहरू नियन्त्रणमा लिएको हो। सीमावर्ती क्षेत्रबाट अवैध

ओसारपसार बढेको जनगुनासो आएपछि प्रहरीले विशेष निगरानी तथा गस्ती बढाएको थियो । जिल्ला प्रहरी कार्यालय पर्साका प्रवक्ता एवं डिएसपी चक्रबहादुर मल्लका अनुसार बरामद गरिएका कपडाहरूको कुल बजार मूल्य ११ लाख २ हजार १४० रुपैयाँ बराबर रहेको छ। बरामद सम्पूर्ण लताकपडाहरू वीरगंज भन्सार कार्यालय पर्सामा बुझाइएको र संलग्न व्यक्तिहरूको खोजीभइरहेको प्रहरीले जनाएको छ।

गुठीको १५ दिने...

पुनरावलोकनको माग गरिएको छ । महासंघर्ष समितिले १५ दिने सूचना तत्काल खारेज गर्नुपर्ने, २०६२ सालको प्रतिवेदन स्थगित गरी निष्पक्ष उच्चस्तरीय छानबिन आयोग गठन गर्नुपर्ने, नापी, मालपोत, गुठी तथा समितिका प्रतिनिधिको सहभागितामा किताको प्राविधिक जाँचबुझ गर्नुपर्ने माग अघि सारेको छ।

त्यस्तै, फिडबुक्मा नाम भएका रैतीलाई भूमि ऐन तथा गुठी ऐनबमोजिम स्थायी लालपुर्जा वितरणको प्रक्रिया अघि बढाउनुपर्ने र उचित क्षतिपूर्ति तथा वैकल्पिक आवासको ग्यारेन्टीबिना कसैलाई पनि बासस्थानबाट हटाउन नहुने

समितिको माग छ। समितिले आफ्ना माग सम्बोधन नभए कानुनी तथा सडक संघर्षलाई एकैसाथ अघि बढाउने चेतावनी दिएको छ। तत्कालका लागि तथ्यांक संकलन, प्रचारप्रसार तथा आगामी आन्दोलनका कार्यक्रम कार्यसम्पादन समितिको बैठकबाट तय गरिने अध्यक्ष सन्तोषकुमार साहले जानकारी दिएका छन्। गुठी संस्थान वा स्थानीय प्रशासनले बलपूर्वक डोजर चलाएर नागरिकलाई विस्थापित गर्ने प्रयास गरे जनकपुरधाममा निर्णायक आन्दोलन गर्ने चेतावनीसमेत समितिले दिएको छ।

दिनमा निरन्तर समर्पित रहने बताएका छन् । क्यासिनो प्रकरणमा पक्राउ परेका अध्यक्ष यादव सोमबार साँझ धरौटी रकम बुझाएर रिहा भएका थिए। त्यसको भोलिपल्टै उनले सामाजिक सञ्जालमार्फत आत्मालोचनासहित जनतासँग

मोटरसाइकलको ठक्करबाट बालकको मृत्यु

मधेशदृष्टि सिरहा।
सिरहाको गोलबजार नगरपालिका–१३ मा मोटरसाइकलको ठक्करबाट चार वर्षीय बालकको मृत्यु भएको छ । मृत्यु हुनेमा स्थानीय रामदयाल यादवका चार वर्षीय छोरा आयान्स कुमार यादव रहेको प्रहरीले जनाएको छ। प्रहरीका अनुसार, बालक मंगलबार

